

מסורת הש"ס

(א) פני חוס' גיטין פה.
 מד"ה לשפוקי, (ב) (לקמן)
 פג: קד: קט: קח: כ"ב
 קסת. קעב: סטודרין: מד:,
 (ג) (לעיל מח: וישינ:) (ד) (דף
 סה:), (ה) (ל"ל ספ' ג'
 דנדרים, ו) (רש"ל מח:)

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גם' בין חלוקה בעי
למחנה. עין כמויות דף
פג ע"ה חס' ד"ה מדרג
כהנא:

הגהות הגר"א

(א) תבוס' דיה פטומי כו',
נכב ע"י הגוף ומש"ס:
(ב) שם דיה ומנומני.
אלמלא בשאר כו', נ"ב
ורמב"ם כתב דכל מעשיו
קטע: (ג) שם ור"ם חוק
כו', נ"ב וכ"ד הרמב"ם
וסתב דערטרטן בלחמ קטע
המסור ופ"ר רש"י כו' דיה
דיו כו' שסתב דסרי חוט'
דלא קטע וכ"ד ש"ס:

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

פְּטוּמֵי מִלֵּי. חֵין אֵלֹו אֵלֶּה דְּבָרֵי תַחֲמוּמִין בְּעִלְמָה לִפְטֵם אַח לְבֹ: כֵּה אֵל אֲמֵר לֵיהּ מְדַעְיָה אֲמֹר. אֲלַמָּה עַל כְּרִיחָה מְקִיָּם מַחֲמָה אִינוּ מַחֲמֵי וְהוּהוּ לֵיהּ כְּרִיחָה וְלֹא אֲמֵרִי פְּטוּמֵי מִלֵּי יִנְהוּ וְהוּאֵל וְלֹא אֲמֵר מוֹכֵר: אִלֵּי. הֵה דְרַבָּה כְּאוֹמֵר כְּאוֹמֵר מְדַעְיָה אֲחֵמֶר. הִי אֲמֵר רַבָּה לְעִידוֹ מֵחַ שָׁנָה

פְּטוּמִי מִלֵּי בַעֲלָמָא הוּא אִמֵּר לִיה רַב אֲשֵׁי
לְאִמִּיר טַעְמָא מֵאִי כִּיּוֹן דְּלוֹקָה בְּעִי
לְאִתְּנוּי וְהָבָא מוֹכֵר קָא מְתָנִי אִמְרַת פְּטוּמִי
מִלֵּי בַעֲלָמָא הוּא אֵלָא מְתִנִּיתָא דְקִתְּנִי
לְכִשְׁתִּיהוּ לָךְ מַעוֹת אַחֲזִיר לָךְ מוֹתֵר דְּמוֹכֵר
זֵינָא דְבְּעִי לְאִתְּנוּי מוֹכֵר לֹא אִתְּנִי וְלוֹקָה קָא
מְתָנִי וְאִמְרִין מֵאִי שְׁנָא רִישָׁא וּמֵאִי שְׁנָא סִיפָא
וְאִמֵּר רַבָּא סִיפָא דְאִמֵּר לִיה מְדַעְתִּיהָ טַעְמָא
אִלֵּי מְדַעְתִּיהָ דֵּאֵל אִלֵּי מְדַעְתִּיהָ טַעְמָא
אִמְרִין פְּטוּמִי מִלֵּי בַעֲלָמָא הוּא אִלֵּי נַעֲשֶׂה
כַּמָּאן דֵּאִלֵּי מְדַעְתִּיהָ אַחְמֹר: הֵהוּא שְׂכִיב
מֵרַע דְּכַתֵּב לֵה גִיטָא לְדִבְתִּיהוּ אֲנִיד וְאִתְּנָה
אִמְרָה לִיה אִמֵּי קָא מְתַנַּחֵת אִי קִימַת דִּירֵךְ
אִנָּא אִמֵּר רַב זְבִיד כִּי פְטוּמִי מִלֵּי בַעֲלָמָא
הוּא אִלֵּי רַב אַחָא מְדַפְתִּי לְרַבִּינָא וְאִי לֹא
פְּטוּמִי מִלֵּי מֵאִי בִּידֵיהָ קִימָא לְמִשְׁרֵי תִנְאָה
נְגִימָא בִּידֵיהָ קִימָא לְמִשְׁרֵי תִנְאָה מְהוּ
לְתִימָא הוּא גּוֹפִיָּה אֲדַעְתָּא דִּירֵךְ קָא נְמִיר
יִיְהִיב גִּיטָא קָא מִשְׁמַע לָן: הֵלֹוּהוּ עַל שְׂדֵהוּ:
אִמֵּר רַב הוּנָא בִּשְׁעַת מִתָּן מַעוֹת קֵנָה הִכֵּל
לְאַחֵר מִתָּן מַעוֹת לֹא קֵנָה אֵלָא כְּנֵגַד מַעוֹתֵי
רַב נַחְמָן אִמֵּר אִפִּילוּ לְאַחֵר מִתָּן מַעוֹת קֵנָה
הִכֵּל עֲבַד רַב נַחְמָן עוֹבְדָא גְבִי רִישָׁא גְלוּתָא
בְּשַׁמְעִתִּיהָ קִרְעִיהָ רַב יְהוֹדָה לְשִׁמְרִיהָ אִמֵּר
לִיה רִישׁ גְּלוּתָא רַב יְהוֹדָה קִרַּע לְשִׁמְרִיהָ אִמֵּר
לִיה דְּרִדְקָא קִרְעִיהָ גְּבַרָא רַבָּה קִרְעִיהָ חוּא
בִּיה טַעְמָא וְקִרְעִיהָ אִיכָא דְאִמְרִי אִמֵּר לִיה
דְּרִדְקָא קִרְעִיהָ דְּכּוּלִּי עֲלָמָא לְגַבִּי יִדִּי בְּרִינָא
דְּרִדְקִי נִינְהוּ יְהוֹדָה אִמֵּר רַב נַחְמָן אִפִּילוּ
בִּשְׁעַת מִתָּן מַעוֹת לֹא קֵנָה וְלֹא כְּלוֹם אִתִּיבִיהָ
לִי מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים הָרִי הָיָא שְׁלִי הָרִי
כִּתְּאָ קִנְיָא וּמְנוּיָא אִמֵּר כִּי אֲסַמְכְתָּא לֹא קִנְיָא
אֲמַתָּא רַבִּי יוֹסִי הָיָא דְאִמֵּר כִּי אֲסַמְכְתָּא קִנְיָא
אִיבִיעִית

ערכונו אע"פ שהתנה עמו כפליים
בו מוכר שיקנה כפליים וי"ל דהכא
נמי לגביינא לא ליקני דאסמכתא הוה
אסמכתא לא קני

וּמִנִּיּוּמֵי אֶמֶר אֶסְמַכְתָּהּ אֵל קִינִי.
קָסָה. (וְסֵם מִרְכָּה בִּר אֲזוּבָה
בְּכַפֵּר סוֹ (אֲרֻרָעָה נִדְרִים) (וְנִדְרָם דָּף מ.)
בְּכַפֵּר הַיּוֹנֵה בְּטִילִין וְזוֹמְתוּ וּפְרִיךְ וְהָא
מִקְחָתָם חֻבּוֹ וְהִשְׁלֵם שְׁעָרוֹ כִּי וְהָא
מִתְרַבֵּד נַחֲמָן וְהָא בִּר הַיּוֹנֵה פְּלִיג עֲלֵיהִי
שְׁטֵטֶס דְּכֻשְׁתָּה מִתָּן מַעֲוֹת לֹא חֲשִׁיב
לְהַסְמִיךְ חֲזִירוֹ עַל דְּבָרֵי אֲבֵל הֵכָּא ע
לְאַחֲמֵר דִּלָּךְ לְאַחֲמֵר מִתָּן מַעֲוֹת קוֹנֵה
הֵכָּא קֵלֶם כְּעִין מִקְחָ וּמִמְכָּר שְׁמִינִי
שְׁמִינִי אֵל לֹא יִתֵּן לוֹ עַד יִשְׁמֵי שֵׁ
וְלִגְרַב נַחֲמָן מִקְמֵי דְהִדֵּר בִּיה דְּכֻלָּתִּי
מִנְּחוּמֵי דְמַהֲי הֵכָּא מַעֲכָשׁוֹ בְּלֹא דִּי
קָטָן מִיֵּהֵא הִיטֵן קִינִי סוֹדֵר וְקִינִי סוֹדֵר
בְּכַפֵּר הַשְׁתַּמְחִי כְּנֻדָּם (דָּף מַח.) [א] וְ
בְּכַפֵּר אֲפִילוֹ לֹא קָטָן בְּכַפֵּר חֲשׁוֹב כִּי
הַחֲזוֹר בִּי כִּיּוֹן מִקְמֵי אֵת חֲזִירוֹ וְכִי
לְאַחֲמֵר אֶסְמַכְתָּהּ לֹא חֲשִׁיב גּוֹשׁ כִּיּוֹן שְׁמִסְפִּיד
נִדְרִים דְּפִרְיָךְ מִפְּרִי נַחֲמָן אֲרֵב הַיּוֹנֵה שְׁטֵט
הֵכָּא כְּמוֹ אֲתַפִּיס דְּהֵסֵת לְעִילָמָה לְאַחֲמֵר
[א] וְרַחֲמֵי מִירַח קְאוּשֵׁא דְלֹאֵל לֹא קָטָן
גּוֹשִׁיָּה וְלַעֲלֵי בְּכַרֵּה הַיּוֹבֵב (דָּף מַח.)

סו.

עין משפט
נר מצות

זָה אֵב אֶב מִי סִיָּא
 מַהֲלִי מַחֲרֵה הַלֵּב
 וּכְרִיתָ שֶׁס טוֹשֵׁי"ע יִיד סִי
 קַעֵד סִפֵּי א וְרֵעֵס כְּטוֹשֵׁי"ע
 חִמִּם סִי ר חִמִּי ע א וּפִסִּי
 ו זֵעִ"ס:
 12 ר מִי פִי מַהֲלִי מֵחֵה
 הֵלֵל ד וּפִינִי כִשְׁבֹּט
 וּמַחֲדֵד מַשְׁנֵה סַחֵג לֵאמֹר
 קֶלֶג טוֹשֵׁי"ע יִיד סִי קֶסֶן
 סִפֵּי ד וְטוֹשֵׁי"ע חִמִּם סִי
 ר חִמִּי ט:
 13 ר חִמִּי א וּפִסִּיָּא מַהֲלִי
 מַחֲרֵה הֵלֵל ג וּפִי
 כְּרִיתָ סַחֵג פִּשְׁתִּין סֵב
 טוֹשֵׁי"ע חִמִּם סִי ר סִפֵּי
 ט:

מוסף רש"י

אסמכתא. הכנסת נחמא
שאלם מבקשים אם חבירו
למקום עליו שאל לא יקיים
הנאי יתן כן וכן (ע"פ חס)
חבירי דבר חלוט עתה על
מדעו אלא סומך על דבר
שחיר, דפסור שחור יחול
ללא ופסמס שחנחאי איתו
הכנסת (כד) הכנסת
לחבירו דבר על מנת שיעשה
דבר לעתיד וסומך כלנו
נעטע הנחאי שיוכל לקיים
הדבר שביקש ויבטיח
האמן יאמס ולא יוכל לקיים
ורבסם איב קסח. לא
קביא. איב נחסס נתנאו
ולא יפסד כח (חס).

קמ"ב. פירוש דרי נמי אדעתה
דידה מקנה לה אינו חוזר
בדגם היא לא אמרה אלא פטומי מילי
משמעם הכא דש"מ המגרש אשה
לסמס אם עמד אינו חוזר בגט וזו
משמע במי שאלחו (גיטין ע"ה: וסס)
שהאורז שמואל לתקן בגיטא דשבי
מבער אם ממי יהא גט ואם לאו לא
יהא גט ומכאן מקשה ר"ת על פ"ה
"ור"ה דפי' אלא דלמחר רב הונא בגט
שאלחו (ע"ה: ע"ה: וסס) גיטו הרי הוא
בכמתנתו מה מתנתו אם עמד חוזר
אף גיטו אם עמד חוזר ופי' דלסמס
ש"מ קאי דכשתן גט סמס אם עמד
חוזר כמו במתנה ומיהו י"ל סוגיא
דבבא ושמואל פליגי רבא הונא דה"נ
פליגי ועלה התם רבה ורבא וזבן
מקשה ר"ת אם על פירשו ומפרש דרב
הונא מתמיתין דבתם קאי אבהים
אזאם ממי מחולי דרי' אבל כשתן
סמס מדרב רב הונא לאוי יכול לחזור
וסס (ד"ה אמר) מפרש:

לְאָחֶר פתן פעות א"א קנה א"א כנגד מעותיו. וא"ת יקשה דפרצין בסמוך מי קא"ל קני הכל לטובא דהא אורי ולא אורי לטובא ד' והכל אורי קונה ולכן אף כנגד מעותיו לא יקנה ואע"ג דלעיל פסקר הובא (דף מח: וספ) לאחריני גבי ערובן שקונה כנגד יקנה הכל אלא שמאנה שם איחור א קני כנגד מעותיו וא"ת כי המנה מתן מעות קנה הכל אע"ג דבשאר ת כנגד מעותיו:

ה' כן נחמן פסקר בט פשוט וי"ד דף י' וי' וי' אפרק לגרוס כן בדמוכה י' וי' יומין ליטבטו וכו' ולא אחא אמר לאו קאמכתא היא והתם מי שפרע קניא (ו) וימיה לרב הונא י' ש' י' קיים הקנס והגומא אלא ממנה כן מתן לו עד שלש שנים אבל לרב נחמן י' טפי מבעלמא שבתחילה המשכנתא י' כהנאה הלכן שבתחלה י' ש' י' חזו להקטן לו לרב הונא דאית ליה (י) למימיה ולרב נחמן נתר דלאהריה י' והואו דקני מיהי כ"ז חזון וסמט שעתא כגו קורד לר"י דלאחר שעתא וימיה קנס שערין כבעת שערין דקניא ועוד דבד' הוא להחשיב כל אלא תנא' מלמד אחר זומון אי' זה או אפמכתא היא א"ת פסקר אריעה שבתחלה לא קני אע"פ שפירא המלוה חשיב כאחסי דהם דהוי במטלטלי דברים דהא קני משום דתפיס מלוה קני לוקח כפלים דאיהו לא תפיס:

א